

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentivs,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschienen] 1559

M. Antonii Mvreti In Phormionem Terentii Argvmentvm.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](#)

Hei mihi, quid faciam? quid agam? quid clamen,
aut querar?) Alij omittent illud, quid aga?
quod tamen et est in antiquis libris, et agnoscitur a
Donato, et ad uersum necessarium est.

M. A N T O N I I M V R E T I I N
PHORMIONEM TERENTII
A R G V M E N T U M .

CHREMES et Demipho fratres Athenienses erant. Chremes Athenis uxorem diuitem, ac bene dotatam duxerat Nausistratam. et ex ea suscepserat filium Phaedriam. habebat Nausistrata, praeter certas opes, opima prædia in Lemno. eo igitur Chremes quotannis, ad ea locanda, capiendoq; fructus, commeabat. dum illic residet, pauperculæ cuiusdam mulieris amore correptus, eam quoque ducit uxorem, et ex ea suscipit filiam Phanium: ac, ne res emanaret; commutato nomine, Stilphonem se Lemni uocari iubet. detrahebat autem e fructibus prædiorum uxoris Athenensis, quantum satis esset ad illam alteram una cum filia nutriendam: deinde Athenas reuersus, aut calamitatem, aut utilitatem, aut tale aliquid causabatur. Erat Demiphoni filius Antipho. Cum igitur Phanium quindecim iam haberet annos; conueniunt inter se Chremes et Demipho, ut Chremes quidem et Lemniam uxorem, et Phanium Athenas clanculum adduceret; Demipho uero Phanium filio suo uxorem daret.

55

ret. eius rei causa proficitur in Lemnum Chremes:
eodem tempore accidit, ut Demiphoni quoque iter es-
set in Ciliciam. abeuntes ambo, Getæ (is Demiphonis
seruus erat) filios committunt suos. profectis senibus,
Phœdria se statim citharistriæ cuiusdam amore impli-
cat. sed hoc erat incommodi, quod, qui à lenone ama-
ret, quod daret, nihil habebat. interea uxor è Lemno,
quæ, propter paupertatem, uiri diutius forte, quam so-
lebat, morantis aduentum expectare non posset, con-
scensa naui, Athenas una cum filia, & nutrice ipsius
uenit. querunt Stilphonè. frustra. Athenis, qui quen
quam eo nomine nosset, reperiebatur nemo. ibi mater
(tanta eam ægritudo ceperat) moritur. ei funus una
cum nutrice procurantem Phanium cū aspexisset An-
tipho, subito amore illius exarsit. uenit ad nutricē po-
stridie, ut eius sibi copiam faceret, obsecrans. illa se,
nisi puellam uxorem duceret, facturam negat. illi,
cum & quiduis facere cuperet, & patrem absentem
uereretur, parasitus Phormio hoc censilium dedit. lex
erat Athenis, ut orbas puellas, qui eis genere proxia-
mi essent, ducere; aut, si id nollent, dotem eis dare co-
gerentur. ego, inquit parasitus, simulabo, me patri uira-
ginis amicum fuisse, ideoq; causam illius suscipere: i. o
cabo te in iudicium, tanquam illius cognatum, tecumq;
lege agam, ut eam ducas. tu ita te defendes, ut mihi fa-
cilem uictoriam præbeas: ita condemnabere. sic fiet, ut
& tu potiaris tua, & patre reuerso, paratam excus-
sationem habeas. ita fiunt omnia, ut parasitus suave-
rat. confectis iam nuptijs, eodem die ambo redeunt se-
nes. turbari uterque: ille, quod filius indotatam uxo-
rem

rem se absente duxisset: hic, quod uereretur, ne, ere= pta sibi hac collocandæ filiæ occasione, tota res fieret palam. eo ipso die, lano, citharistriæ, quam Phædriæ amabat, dominus, nisi sibi pro ea triginta minæ darentur, uenditurum se eam, minitabatur. ad eas conficiendas hanc fallaciam Geta configit: ait senibus, se cum Phormione collocutum: Phormionem uero, si sibi dotis triginta minæ darentur, paratum eam uxorem accipere, quam duxisset Antiphon. eam pecuniam Demiphon à Chremete sumptam numerat Phormioni. is eam Phædriæ; Phædria lænoni pro amica tradit. cum hæc iam confecta essent, agnoscitur Phanium. ibi uero se nes gaudere, quod, quas nuptias ipsi facere moleban tur, eæ ipsis absentibus, atque inscientibus factæ es- sent. sed dolebit, sibi perijisse triginta minas. eas dum à Phormione, primo blanditijs, postea etiam per uim eripere conantur: Phormio, qui iam de duabus Chremetis uxoribus, deq; tota re intellexerat, in clamat Nausicratam, eiq; aperit omnia. illa, cum aliquandiu de uiro conquesta esset, tandem placatur, filijq; ipsius iudicio omnia se permisuram pollicetur.

S C H O L I A.

Minu' multo audaciter, quam lædit, læde-
ret.) primū ab imperitis factū erat, ex audaciter, auda-
citer: deinde interiecta particula, nūc ad fulciendū uer-
sum. ego, quod in meo manu scripto libro perspicue scri-
ptū erat, id reposui. aduerbiū autem, audaciter, etiam
à Cicerone usurpatum fuisse, alibi docui ex Prisciano.

e

Et si

